

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 22 kwietnia 2026 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.46.2020.KN.51

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w związku z odwołaniami: Gminy Miasta Rybnik z 17 listopada 2020 r., [REDAKTED] (w miejsce którego wstąpili następcy prawni: [REDAKTED], [REDAKTED] i [REDAKTED]), [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], [REDAKTED], Gozdawa Sp. z o.o., Purmo Group Poland Sp. z o.o. z 26 listopada 2020 r., [REDAKTED], Fundacji 360! oraz Stowarzyszenia Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot z 27 listopada 2020 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z 28 października 2020 r., znak: WOOŚ.4235.9.2016.JB.69, o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej k.p.a., oraz art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094), dalej u.o.o.ś., w związku z art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1563, ze zm.), dalej u.z.p.g.g., i w związku z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890, ze zm.), dalej u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r.,

uchyła decyzję RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. w całości i odmawia określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

Decyzją z 28 października 2020 r. RDOŚ w Katowicach, po rozpatrzeniu wniosku Bapro Sp. z o.o. z 2 września 2016 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 82 ust. 1 u.o.o.ś., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Udostępnianie i wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Paruszowiec”.

W dniach 19 listopada 2020 r. – 27 listopada 2020 r. odwołania od decyzji RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. wniosły osoby i podmioty wymienione w osnowie niniejszego rozstrzygnięcia. We wniesionych odwołaniach skarżący przedstawili następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a., poprzez skierowanie decyzji do podmiotu nie będącego stroną w sprawie;
2. wydanie decyzji przez organ pierwszej instancji pomimo wydania przez Radę Miasta Rybnika uchwały Nr 361/XXI/2020 z dnia 23 kwietnia 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Rybnika obejmującej obszar w rejonie ulicy Golejowskiej (MPZP 54-22) (Dz. Urz. Woj. Śląsk. poz. 3524), dalej: MPZP 54-22;
3. brak przedstawienia w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko szczegółowych sposobów postępowania z odpadami wydobywczymi;
4. narażenie linii kolejowej Rybnik – Katowice, drogi wojewódzkiej nr 925 oraz prywatnych podmiotów gospodarczych na skutki nadmiernych deformacji powierzchni terenu;
5. powstanie szkód w lasach Parku Krajobrazowego „Cysterskie Kompozycje Krajobrazowe Rud Wielkich” i terenach rekreacyjnych Gminy Rybnik;
6. powstanie trwałych zalewisk bezodpływowych i konieczność i ich rekultywacji przez Gminę Rybnik;
7. wystąpienie negatywnych skutków eksploatacji górnictwa na projektowany przebieg Kanału Śląskiego;
8. brak przeprowadzenia wstępnej inwentaryzacji obiektów budowlanych pod kątem ich odporności na wystąpienie deformacji powierzchni terenu;
9. naruszenie § 12 ust. 4 uchwały Nr 589/XLIII/2009 Rady Miasta Rybnika z dnia 30 września 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Rybnika dla terenu przemysłowego przy ul. Podmiejskiej (Dz. Urz. Woj. Śląsk. z 2009 r. Nr 208 poz. 3888), a także naruszenie przeznaczenia terenu publicznej drogi lokalnej (1.KDL), terenów obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (2.P – 4.P) oraz realizacja inwestycji na terenie nieruchomości należących do Gminy Rybnik;
10. naruszenie art. 36 u.o.o.ś. w związku z art. 89 ust. 1 i 2 k.p.a., poprzez brak przeprowadzenia rozprawy administracyjnej;
11. naruszenie art. 8, art. 9 oraz art. 107 § 1 pkt 6 k.p.a. w związku z art. 37 pkt 2, art. 80 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 85 ust. 2 u.o.o.ś., poprzez brak podania informacji o sposobie wzięcia pod uwagę i zakresie uwzględnienia uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa;
12. naruszenie art. 7, art. 75, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a., poprzez przeprowadzenie nieprawidłowego postępowania dowodowego i brak właściwego uzasadnienia decyzji w tym zakresie;
13. naruszenie art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. w związku z art. 80 ust. 2 i 3 u.o.o.ś., poprzez brak zbadania przeznaczenia nieruchomości narażonych na deformacje powierzchni terenu V kategorii;
14. naruszenie art. 74 ust. 3a w związku z art. 62 ust. 1 u.o.o.ś., poprzez niewłaściwą ocenę zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, a w konsekwencji błędne określenie stron postępowania;
15. naruszenie art. 66 oraz art. 74 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., poprzez zaakceptowanie nieprawidłowego raportu, niespełniającego wymagań określonych w przepisach prawa;

16. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., poprzez przeprowadzenie nieprawidłowej analizy wariantowej przedsięwzięcia i zaakceptowanie wariantów o charakterze pozornym;
17. naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 18 u.o.o.ś., poprzez przedstawienie nieprawidłowego streszczenia w języku niespecjalistycznym do raportu;
18. naruszenie art. 81 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 68 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, ze zm.), dalej p.w., poprzez wydanie decyzji pomimo negatywnego wpływu przedsięwzięcia na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód oraz pomimo braku przesłanek przyznania odstępstwa od obowiązku osiągnięcia celów środowiskowych;
19. naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. a u.o.o.ś., poprzez brak określenia konieczności wykonania kompensacji przyrodniczej;
20. naruszenie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, b, c u.o.o.ś., poprzez brak dostatecznego określenia miejsca realizacji przedsięwzięcia, istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś.;
21. naruszenie art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. w związku z art. 71 ust. 1 u.o.o.ś., poprzez brak określenia w decyzji wszystkich warunków realizacji przedsięwzięcia, a także poprzez zawarcie w rozstrzygnięciu i uzasadnieniu decyzji informacji wzajemnie się wykluczających.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od decyzji regionalnych dyrektorów ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie liczba stron jest większa niż 20, decyzja RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. została doręczona stronom poprzez obwieszczenie, na podstawie art. 49 k.p.a. w związku z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 935), dalej u.z.k.p.a. z 7 kwietnia 2017 r., oraz art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1936), dalej u.z.u.o.o.ś. z 9 października 2015 r., oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1712, ze zm.), dalej u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r. Zawiadomienie RDOŚ w Katowicach z 29 października 2020 r., znak: WOOŚ.4235.9.2016.JB.71, informujące strony o wydaniu powyższej decyzji, zostało upublicznione najwcześniej 30 października 2020 r. na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Katowicach, najpóźniej natomiast na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Rybnika oraz Urzędu Miasta i Gminy Czerwionka Leszczyny. W myśl art. 49 k.p.a. decyzja organu pierwszej instancji z 28 października 2020 r. została doręczona stronom postępowania 17 listopada 2020 r., co oznacza, że termin na wniesienie odwołania upłynął

1 grudnia 2020 r. Przedmiotowe odwołania zostały zatem wniesione z zachowaniem 14-dniowego terminu określonego w art. 129 § 2 k.p.a.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia wpłynął do RDOŚ w Katowicach 2 września 2016 r. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania przepisy art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. dotyczące ustalenia kręgu stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższa jednostka redakcyjna u.o.o.ś. została wprowadzona na mocy art. 509 p.w., który wszedł w życie 1 stycznia 2018 r. Natomiast zgodnie z art. 545 p.w. do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepisy obowiązujące przed 1 stycznia 2018 r. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowym przypadku, a zatem krąg stron niniejszego postępowania należy określić w oparciu o przepis art. 28 k.p.a. Osoby wymienione w sentencji niniejszej decyzji wykazały, że posiadają interes prawny w myśl art. 28 k.p.a. Odwołujący się mają przymiot strony ze względu na posiadanie prawa rzeczowego do nieruchomości położonych w zasięgu oddziaływania omawianego przedsięwzięcia. Natomiast Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot uczestniczy w sprawie na prawach strony na podstawie art. 31 § 3 k.p.a., a Fundacja 360! uczestniczy w postępowaniu na prawach strony na podstawie art. 44 ust. 1 u.o.o.ś.

Wniosek dotyczy budowy zakładu górniczego oraz eksploatacji węgla kamiennego metodą podziemną ze złoża „Paruszowiec”. Ze względu na ilość planowanej do wydobycia kopaliny, tj. ok. 4,29 mln t rocznie, inwestycja ta zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), dalej r.o.o.ś., które, co wynika z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.), jest rozporządzeniem obowiązującym w przedmiotowej sprawie. W ramach realizacji przedsięwzięcia przewiduje się również prowadzenie działań, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 7, 35, 52, 56, 58, 60, 78, 79, 84 r.o.o.ś., związanych z budową obiektów powierzchniowych zakładu górniczego. Tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 i 2 u.o.o.ś., realizacja tego przedsięwzięcia wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Właściwość rzeczowa RDOŚ w Katowicach do wydania zaskarżonej decyzji wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j u.o.o.ś. Zgodnie z przywołanym przepisem organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopaliny lub na wydobywaniu kopaliny ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2024 r. poz. 1290, ze zm.), dalej p.g.g., prowadzonych na podstawie koncesji, jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Natomiast właściwość miejscową RDOŚ w Katowicach do wydania decyzji z 28 października 2020 r. określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie nadania statutu Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach (Dz. U. z 2015 r. poz. 1437). Z rzeczonego statutu wynika, że obszarem

działalności RDOŚ w Katowicach jest obszar województwa śląskiego, będący miejscem realizacji omawianego przedsięwzięcia.

Odnosząc się na wstępie do najdalej idącego zarzutu – podniesionego przez Gminę Miasta Rybnik naruszenia art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a. – GDOŚ wskazuje, że argument ten nie jest zasadny. Skarżąca zarzuciła, że z treści decyzji wynika, że organ rozpatrzył wniosek z dnia 2 września 2016 r. o wydanie zaskarżonej decyzji złożony przez Pana [REDAKTOWANE] i Pana [REDAKTOWANE], dookreślając, iż wnioskodawcy są członkami zarządu BAPRO spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Dąbrowie Górniczej. Pomimo powyższego zaskarżona decyzja została skierowana do BAPRO spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Dąbrowie Górniczej. Tym samym zaskarżona decyzja została skierowana do osoby prawnej, która wedle treści decyzji nie była wnioskodawcą, a którymi byli Pan [REDAKTOWANE] i Pan [REDAKTOWANE] (str. 2-3 odwołania z 17 listopada 2020 r.).

Wbrew tezom Gminy Miasta Rybnik, z treści wniosku z 2 września 2016 r. jednoznacznie wynika, że został on złożony przez Bapro sp. z o.o., reprezentowaną przez dwóch członków zarządu: [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE]. Na dzień złożenia wniosku byli oni osobami uprawnionymi do łącznego reprezentowania spółki w przedmiotowej sprawie. Nie działali oni w imieniu własnym (jako osoby fizyczne), lecz jako członkowie zarządu spółki, który jest organem uprawnionym do reprezentowania spółki, zgodnie z art. 201 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18, ze zm.). Zatem również i decyzja RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. została skierowana do Bapro sp. z o.o. – podmiotu, który złożył wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a tym samym, zgodnie z art. 28 k.p.a., posiada przymiot strony niniejszego postępowania. W niniejszej sprawie nie doszło więc do naruszenia art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a., tzn. skierowania decyzji do podmiotu niebędącego stroną w sprawie.

Organ odwoławczy zwrócił natomiast uwagę, że sentencja decyzji RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. w części: *po rozpatrzeniu wniosku z 2 września 2016 r. Pana [REDAKTOWANE] – Prezesa Zarządu oraz Pana [REDAKTOWANE] – członka Zarządu firmy BAPRO Sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej*, naruszała art. 107 § 1 pkt 3 k.p.a. przez nieprawidłowe oznaczenie adresata decyzji. Wniosek ten został bowiem złożony – jak wcześniej wskazano – przez Bapro sp. z o.o., a nie przez [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], pełniących określone funkcje w organie spółki. Tym samym organ pierwszej instancji dopuścił się uchybienia polegającego na skierowaniu decyzji do podmiotu błędnie nazwanego. W doktrynie prawa oraz w orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że nie jest to przesłanka uzasadniająca stwierdzenie nieważności decyzji (por. M. Romańska [w:] H. Knysiak-Sudyka [red.] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. III*, Warszawa 2023, art. 107, teza 6.; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 września 2021 r., sygn. akt: III OSK 5543/21).

Kluczowe znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia omawianej sprawy ma natomiast podniesiony przez odwołujących się zarzut, iż zakres planowanego przedsięwzięcia narusza przeznaczenie nieruchomości określone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uchwalonym dla przewidywanego miejsca realizacji tego przedsięwzięcia.

Zgodnie z § 19 MPZP 54-22 uchwała ustanawiająca plan miejscowy dla części miasta Rybnika obejmującej obszar w rejonie ulicy Golejowskiej weszła w życie 15 maja 2020 r., tj. po 14 dniach od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Wojewoda Śląski, rozstrzygnięciem nadzorczym Nr IFIII.4131.1.15.2020 z 29 maja 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Śląsk. poz. 4358), stwierdził nieważność MPZP 54-22. Rozstrzygnięcie to zostało jednak uchylone wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 29 stycznia 2021 r., sygn. akt: II SA/GI 995/20, a skarga kasacyjna od tego wyroku została oddalona wyrokiem NSA z 14 września 2021 r., sygn. akt: II OSK 1056/21. Tym samym MPZP 54-22 znajduje się obecnie w obrocie prawnym, co ma dalsze konsekwencje dla możliwości realizacji przedsięwzięć na obszarze objętym przepisami tej uchwały.

Zgodnie z art. 80 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 23 ust. 3 u.z.p.g.g. oraz w związku z art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r. w przypadku działalności określonej p.g.g., innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Przepis ten stanowi regulację analogiczną do art. 7 ust. 1 p.g.g., w przedmiocie którego doktryna prawa i orzecznictwo sądów administracyjnych wypowiedają się, że działalność geologiczno-górnicza, w tym eksploatawanie kopaliny ze złoża, nie musi być zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wymagane jest jednak przy tym, aby działalność ta nie naruszała określonego w nim przeznaczenia nieruchomości (por. A. Lipiński, *Komentarz do art. 6–9 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze. Prawne Problemy Górnictwa i Ochrony Środowiska*, 1/2017, str. 25; wyroki: NSA z 19 lipca 2017 r., sygn. akt: II GSK 2772/15; WSA w Gdańsku z 23 października 2018 r., sygn. akt: II SA/Gd 454/18). W ocenie GDOŚ w przypadku omawianego przedsięwzięcia zachodzi jednak sytuacja, w której realizacja projektowanej infrastruktury powierzchniowej, mającej służyć eksploatacji węgla kamiennego ze złoża „Paruszowiec”, jest częściowo sprzeczna z przepisami zawartymi w § 13, § 15 i § 18 MPZP 54-22, określającymi przeznaczenie nieruchomości w granicach obowiązywania powyższego aktu prawa miejscowego.

Po przeanalizowaniu lokalizacji i charakteru działań planowanych w ramach omawianego przedsięwzięcia GDOŚ dostrzegł konieczność uchylecia decyzji RDOŚ w Katowicach z 28 października 2020 r. Działania te obejmują budowę i użytkowanie powierzchniowych obiektów zakładu górniczego, których realizacja była przewidywana m.in. w granicach obowiązywania przepisów MPZP 54-22, na obszarach oznaczonych jako 1P, 2P, 3P, 4P, 1U, 2KDD, 4KDD. Zgodnie z treścią raportu (str. 36–37 oraz załącznik nr II-1) w granicach obszarów 3P oraz 4P zlokalizowano obiekty niezbędne do prowadzenia eksploatacji węgla kamiennego metodą podziemną, w tym m.in.: tunel dostawy urobku, podziemną stację przesypową, budynek nadszybia upadowej taśmowej, pompownię, podziemną dwuwentylatorową stację wentylatorów głównych, budynek kompleksu BHP wraz z zajezdnią kolejek podwieszanych i służą transportową. Zaprojektowano tam również lokalizację innych obiektów powiązanych technologicznie z planowaną działalnością, w szczególności stację uzdatniania i odsalania wody oraz zakład przeróbki mechanicznej węgla, który zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 i 18 p.g.g.

stanowi obiekt budowlany będący częścią zakładu górniczego wydobywającego węgiel kamienny.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. ilekroć w ustawie jest mowa o przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty. Należy podkreślić, że działalność polegająca na prowadzeniu podziemnej eksploatacji złoża węgla kamiennego nie jest możliwa bez użytkowania powierzchniowych obiektów zakładu górniczego, zapewniających m.in. możliwość dostępu do podziemnych wyrobisk, a także pozwalających na ich wentylację, odwadnianie i wydobywanie kopaliny na powierzchnię. Nie ulega również wątpliwości, że budynki oraz instalacje zlokalizowane na powierzchni terenu powiązane technologicznie z planowanym przedsięwzięciem stanowią integralną część zakładu górniczego, prowadzącego eksploatację metodą podziemną. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 18 p.g.g. zakładem górniczym jest wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków służących bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży [...], w tym wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje. Obiektem budowlanym zakładu górniczego jest, o czym stanowi z kolei art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a p.g.g., znajdujący się poza podziemnym wyrobiskiem górniczym obiekt zakładu górniczego będący obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, ze zm.), służący bezpośrednio do wykonywania działalności regulowanej ustawą w zakresie m.in. wydobywania kopalin ze złóż, a w podziemnych zakładach górniczych wydobywających węgiel kamienny wraz z pozostającym w związku technologicznym z wydobywaniem kopaliny przygotowaniem wydobytej kopaliny do sprzedaży. Budowa i funkcjonowanie powierzchniowych obiektów zakładu górniczego stanowi zatem integralną część działalności polegającej na wydobywaniu kopaliny ze złoża metodą podziemną. Tym samym omawiane przedsięwzięcie, wraz z budową i eksploatacją powierzchniowych obiektów zakładu górniczego, jako całość jest przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. w związku z § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b r.o.o.ś.

W opinii organu drugiej instancji określony w ten sposób charakter działalności zamierzonej przez Bapro Sp. z o.o. stoi w sprzeczności z regulacją § 13 ust. 1 w związku z § 6 pkt 2 MPZP 54-22, a także w związku z § 4 pkt 16 MPZP 54-22, która określa przeznaczenie nieruchomości m.in. w granicach terenów oznaczonych jako 3P i 4P, gdzie przewidywano zlokalizowanie powierzchniowej infrastruktury projektowanego zakładu górniczego. Przepis § 13 ust. 1 MPZP 54-22 stanowi, że na obszarze objętym planem miejscowym wyznacza się tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, oznaczone symbolami 1P, 2P, 3P, 4P, 5P, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe – zabudowa produkcyjna, w ramach której dopuszcza się: produkcję przemysłową, produkcję drobną, składy i magazyny oraz bazy logistyczne. Natomiast zgodnie z § 6 pkt 2 MPZP 54-22 w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i

krajobrazu ustala się: [...] zakaz realizacji przedsięwzięć zawsze znacząco oddziałujących na środowisko na terenach oznaczonych symbolami 3P, 4P, 5P. Przepis ten uniemożliwia zatem realizację zamierzeń, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś., enumeratywnie wymienionych w § 2 ust. 1 r.o.o.ś., w granicach terenów 3P, 4P, 5P.

W świetle powyższego należy ocenić, że nieruchomości, o których mowa w § 13 ust. 1 MPZP 54-22, zostały przeznaczone do prowadzenia działalności produkcyjnej w ramach zamierzeń, które nie należą do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Tymczasem, jak wskazano we wcześniejszej części niniejszego rozstrzygnięcia, omawiane przedsięwzięcie jako całość stanowi inwestycję mogącą zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o której mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 u.o.o.ś. W związku z powyższym lokalizacja omawianej inwestycji na terenach oznaczonych symbolami 3P oraz 4P przesądza o naruszeniu przeznaczenia nieruchomości zlokalizowanych w granicach tych terenów.

Ponadto, zgodnie z definicją zawartą w § 4 pkt 16 MPZP 54-22, stosowane w tym akcie prawa miejscowego określenie „produkcja przemysłowa”, oznacza: *obiekty lub lokale służące działalności związanej z masowym wytwarzaniem produktów przemysłowych, z wyłączeniem wydobywania kopalin i wytwarzania energii, za wyjątkiem urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii poza urządzeniami wykorzystującymi moc energii wiatru.* W świetle powyższego przeznaczenie nieruchomości do produkcji przemysłowej zgodnie z § 13 ust. 1 MPZP 54-22 nie obejmuje lokalizowania powierzchniowych obiektów zakładu górniczego eksploatującego węgiel kamienny metodą podziemną. Budowa takiego zakładu górniczego przesądza zatem o naruszeniu przeznaczenia nieruchomości zlokalizowanych w granicach terenów oznaczonych symbolami 3P oraz 4P, o których mowa w § 13 ust. 1 MPZP 54-22.

Organ odwoławczy stoi również na stanowisku, że realizacja omawianego przedsięwzięcia naruszyłaby przeznaczenie nieruchomości ustalone na podstawie przepisu § 15 MPZP 54-22, który stanowi, że na obszarze objętym planem miejscowym:

1. wyznacza się teren zabudowy usługowej, oznaczony symbolem 1U, dla którego ustala się przeznaczenie podstawowe – zabudowa usługowa, w ramach której dopuszcza się opiekę nad zwierzętami;
2. dla terenu wyznaczonego w ust. 1 dopuszcza się lokalizowanie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wyjątkiem urządzeń wykorzystujących moc energii wiatru [...].

Zgodnie z treścią raportu (str. 36–37 oraz załącznik nr II-1) w granicach terenu oznaczonego jako 1U przewiduje się lokalizację budynków: łaźni kopalnianej, warsztatów zamkniętych i magazynów, co stoi w sprzeczności z jego przeznaczeniem do zabudowy usługowej. Jest również oczywistym, że teren ten nie mógłby pełnić funkcji usługowej określonej w § 15 MPZP 54-22, z uwagi na położenie w granicach zakładu górniczego oraz wymuszony brak dostępu do drogi publicznej, o czym będzie mowa poniżej. Należy zatem ocenić, że również i w tym zakresie realizacja przedmiotowej inwestycji prowadziłaby do naruszenia przeznaczenia nieruchomości w świetle art. 80 ust. 3 u.o.o.ś.

W ocenie GDOŚ projektowana inwestycja naruszałaby także przeznaczenie nieruchomości, o których mowa w § 18 w związku z § 10 pkt 1 i 2 MPZP 54-22. W § 18 MPZP 54-22 określono, że wyznacza się tereny dróg publicznych klasy drogi dojazdowej, oznaczone symbolami 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe - droga publiczna klasy drogi dojazdowej. Natomiast w § 10 MPZP 54-22 określono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji:

- 1) obsługa komunikacyjna obszaru planu poprzez drogi oznaczone symbolami 1KDZ, 2KDZ, 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD;
- 2) drogi oznaczone symbolami 1KDZ, 2KDZ, 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD stanowią publiczny układ komunikacyjny; [...].

Zgodnie z treścią raportu (str. 36–37 oraz załącznik nr II-1) w granicach terenu oznaczonego jako 2KDD przewidziano realizację drogi wewnętrznej zakładu górniczego, komunikującej budynek paczkowni węgla wraz z punktem sprzedaży detalicznej z drogą publiczną oznaczoną jako 2KDZ (ul. Podmiejska). Natomiast w przypadku drogi oznaczonej jako 4KDD zaplanowane zostało poprowadzenie ciągu komunikacyjnego tunelem poniżej projektowanego zakładu górniczego. W opinii organu odwoławczego powyższe świadczy o naruszeniu przeznaczenia nieruchomości zlokalizowanych w granicach terenów 2KDD i 4KDD. W przypadku drogi dojazdowej 2KDD nie został bowiem zachowany publiczny charakter tego ciągu komunikacyjnego (§ 10 pkt 2 MPZP 54-22). Natomiast przeprowadzenie drogi 4KDD tunelem poniżej zakładu górniczego narusza przeznaczenie tej nieruchomości ze względu na wykluczenie możliwości skomunikowania części obszaru planu (§ 10 pkt 1 MPZP 54-22), tj. terenu 1U – zabudowy usługowej. W przypadku realizacji projektowanego tunelu drogowego, teren oznaczony jako 1U nie posiadałby bezpośredniego połączenia z publicznym układem komunikacyjnym, co uniemożliwiłoby lub co najmniej poważnie utrudniało pełnienie funkcji usługowej. Konkludując, lokalizacja omawianej inwestycji na terenach oznaczonych symbolami 2KDD oraz 4KDD decyduje o naruszeniu przeznaczenia nieruchomości zlokalizowanych w granicach tych terenów oraz wpływa na naruszenie przeznaczenia określonego dla terenów sąsiednich.

Naruszenie przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do wydania decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia w związku z art. 80 ust. 3 u.o.o.ś. (por. wyrok WSA w Szczecinie z 5 listopada 2020 r., sygn. akt: II SA/Sz 414/20). W zaistniałej sytuacji, w związku z naruszeniem przeznaczenia nieruchomości, które zostało określone w § 13, § 15 i § 18 MPZP 54-22, organ drugiej instancji zobligowany jest zatem do wydania decyzji odmownej dla przedmiotowego przedsięwzięcia, niezależnie od pozostałych uwarunkowań, wynikających z analizy akt przedmiotowej sprawy.

W sytuacji określonej w art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. organ odwoławczy uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, jeżeli dojdzie do przekonania, że zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa. Sytuacja taka zachodzi, gdy postępowanie wyjaśniające lub tylko sama ocena zaskarżonej decyzji wykazały, że narusza ona przepisy prawa materialnego albo jest niezasadna. Organ odwoławczy jest obowiązany m.in. uwzględnić zmiany stanu prawnego i faktycznego sprawy zaistniałe po wydaniu

zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych: *W przypadku zmiany stanu prawnego, która następuje między wydaniem decyzji organu pierwszej instancji a rozpatrzeniem odwołania przez organ odwoławczy, zasada dwuinstancyjności, w braku odpowiednich przepisów intertemporalnych, nakłada na organ drugiej instancji obowiązek rozpatrzenia sprawy i wydania jednego z rozstrzygnięć, o których stanowi art. 138 § 1 pkt 1–3 k.p.a. z uwzględnieniem nowych bądź znowelizowanych przepisów* (por. A. Wróbel [w:] M. Jaśkowska, M. Wilbrandt-Gotowicz, A. Wróbel, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2020, art. 138, teza I.7; wyrok NSA z 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt: II OSK 2762/12). Tego rodzaju sytuacja ma miejsce w niniejszym przypadku, ze względu na powtórne wejście do obrotu prawnego przepisów MPZP 54-22, w wyniku uchylecia przez WSA w Warszawie rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Śląskiego z 29 maja 2020 r. W ocenie GDOŚ przepisy powyższego aktu prawa miejscowego wykluczają możliwość określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji omawianego przedsięwzięcia.

Wobec takich wniosków i odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla tego przedsięwzięcia nie było potrzeby do odnoszenia się do poszczególnych zarzutów odwołań.

Wobec powyższego, GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji. Skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. Bapro Sp. z o.o., AE:PL-46430-61551-TABAT-22
2. Gmina Miasto Rybnik, AE:PL-29735-63001-EWVSB-23
3. adw. ██████████ – pełnomocnik Purmo Group Poland Sp. z o.o. ██████████
██████
4. Gozdawa Sp. z o.o., AE:PL-48980-83950-WSGDW-18
5. r. pr. ██████████ – pełnomocnik Fundacji 360!, ██████████
6. Stowarzyszenie Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, AE:PL-65602-86917-DSESB-14
7. ██████████
8. ██████████
9. ██████████
10. ██████████
11. ██████████
12. ██████████
13. ██████████
14. ██████████
15. ██████████
16. ██████████
17. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 k.p.a. w związku z art. 16 u.z.k.p.a. z 7 kwietnia 2017 r. oraz art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. w związku z art. 6 ust. 2 u.z.u.o.o.ś. z 9 października 2015 r., art. 4 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 19 lipca 2019 r. i art. 15 ust. 1 u.z.u.o.o.ś. z 13 lipca 2023 r.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach